

Sygnatura akt VIII C 2136/14

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa T. (...)z siedzibą w K.

przeciwko K. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 sierpnia 2014 r. strona powodowa T. (...)z siedzibą w K., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz solidarnie od pozwanych D. Ł. oraz K. P. kwoty 776,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 101,67 zł od dnia 16 lipca 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 62,68 zł od dnia 29 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 11,38 zł od dnia 28 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 27,23 zł od dnia 29 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 99,16 zł od dnia 21 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 96,27 zł od dnia 22 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 99,16 zł od dnia 23 października 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 99,16 zł od dnia 14 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7,57 zł od dnia 6 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 172,49 zł od dnia 7 marca 2013 r. do dnia zapłaty.

Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż w dniu 2 listopada 2011 r. zawarła umowę sprzedaży energii elektrycznej z J. M. W. mocą której dostarczano energię do lokalu mieszkalnego położonego w miejscowości W. przy ul. (...). Wskazała, iż za świadczone usługi druga strona umowy, była zobowiązana do zapłaty za energię elektryczną i usługi dystrybucyjne.

W związku z dostarczaniem energii elektrycznej zostały wystawione następujące faktury VAT (również w postaci tzw. blankietów) oraz noty odsetkowe:

- blankiet (...)opiewający na kwotę 101,76 zł płatny na dzień 17 lipca 2013 r.
- fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 73,96 zł płatną na dzień 28 sierpnia 2013r.
- blankiet(...)opiewający na kwotę 27,23 zł płatny na dzień 28 sierpnia 2013 r.
- blankiet (...)opiewający na kwotę 99,16 zł płatny na dzień 28 sierpnia 2013 r.
- faktura VAT nr (...) opiewająca na kwotę 96,27 zł płatną na dzień 21 października 2013 r.
- blankiet (...)opiewający na kwotę 99,16 zł płatny na dzień 22 października 2013 r.
- blankiet (...)opiewający na kwotę 99,16 zł płatny na dzień 12 listopada 2013 r.
- fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 7,57 zł płatną na dzień 5 grudnia 2013 r.
- fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 172,49 zł płatną na dzień 6 marca 2014 r.

Strona powodowa podała, iż pozwani byli upoważnieni przez J. M. (...) oraz C. (...) w drodze pełnomocnictwa notarialnego, do sprawowania w imieniu i na rzecz mocodawców czynności zwykłego zarządu związanego z nieruchomością położoną w miejscowości W. przy ul. (...), a także do reprezentowania ich przed wszelkimi instytucjami, sądami czy organami administracji publicznej. Wskazała również, iż pozwany K. P. udzielił dalszego pełnomocnictwa J. V. oraz P. C., działających w imieniu spółki (...)–e (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Następnie J. V. upoważniła P. J. (1) do działania w imieniu spółki (...) – e (...) sp. z.o.o. P. J. (1) działając w imieniu J. M. (...) zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej dostarczanej do lokalu przy ul. (...) położonego w miejscowości W..

Podniosła, że pismem z dnia 7 marca 2014 r. wezwała J. M. (...) oraz spółkę (...) – e (...) sp. z.o.o. do zapłaty żadnej kwoty. Następnie w piśmie z dnia 19 maja 2014 r. wezwała pozwanych D. Ł. i K. P. do zapłaty kwoty 776,76 zł, jednakże bezskutecznie. Wskazała, że pozwany D. Ł. odebrał wezwanie do zapłaty w dniu 4 czerwca 2014 r.

W dniu 4 września 2014 r. w niniejszej sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Od wydanego nakazu pozwany D. Ł. skutecznie wniósł sprzeciw, zaskarżając go w całości. Zarzucił, że nie jest legitymowany biernie do występowania w roli pozwanego. Przyznał, że wraz z K. P. zostali umocowani przez (...) oraz C. L. W. do sprawowania zwykłego zarządu nieruchomością położoną w miejscowości W. przy ul. (...), a także do ich reprezentowania przed wszelkimi organami, w tym do zawierania w imieniu i na rzecz mocodawców umów z dostawcami mediów, które są niezbędne do wypełnienia celu mieszkaniowego lokalu. Podał, także, że zgodnie z treścią udzielonego pełnomocnictwa, zarówno on jak i pozwany K. P., byli uprawnieni do udzielania dalszych pełnomocnictw. Przyznał, iż pozwany K. P. udzielił dalszego pełnomocnictwa J. V. oraz P. C. , którzy działali w imieniu i na rzecz spółki (...) – e (...) sp. z.o.o. J. V. udzieliła dalszego pełnomocnictwa P. J. (2), który to działając w imieniu i na rzecz J. M. (...) zawarł z powodem umowę dostarczania energii elektrycznej. Podniósł, iż w sprawie nie występuje stosunek materialno-prawny pomiędzy stroną powodową, a pozwanymi. Z umocowania pozwanego do czynności zwykłego zarządu nieruchomością nie wynika bowiem przejęcie odpowiedzialności wobec osób trzecich, za niewywiązywanie się z zaciągniętych zobowiązań. Wniósł o uznanie powództwa za oczywiście bezzasadne oraz o jego oddalenie.

Pismem procesowym z dnia 12 lutego 2015 r. powód cofnął powództwo w stosunku do pozwanego D. Ł. wraz z zrzeczeniem się roszczenia.

W piśmie z dnia 17 lutego 2015 r. pozwany D. Ł. wniósł o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

Postanowieniem z dnia 31 marca 2015 r. Sąd umorzył postępowanie wobec D. Ł. oraz zasądził od strony powodowej na jego rzecz 197 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu.

Pozwany K. P. w piśmie procesowym z dnia 6 listopada 2015 r. wniósł o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty. W uzasadnieniu podniósł, iż wydany w sprawie nakaz zapłaty nie został skutecznie doręczony, bowiem od 2012 r. nie zamieszkuje przy ul. (...) we W., na który to była kierowana cała korespondencja w sprawie. Podał, że od 19 listopada 2012 r. jest zameldowany i przebywa w mieszkaniu przy ul. (...) we W.. W dołączonym do wniosku sprzeciwie zaskarżył nakaz zapłaty w całości podnosząc brak legitymacji biernej.

W dniu 16 grudnia 2015 r. strona powodowa złożyła pismo procesowe w którym, wskazała że w wyniku wpłaty dokonanej 16 grudnia 2014 r. została uiszczona należność główna. Wobec tego, podniosła, iż w skutek zaspokojenia świadczenia zobowiązanie pozwanego wygasło, co powoduje, że nie istnieje roszczenie któremu należałoby udzielać ochrony prawnej w drodze orzeczenia sądowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 2 listopada 2011 r. strona powodowa, reprezentowana przez pełnomocnika J. C., zawarła umowę o dostawę energii elektrycznej z J. M. W., którego reprezentował pełnomocnik P. J. (2). Przedmiotem zawartej umowy było świadczenie przez sprzedawcę usługi dostarczania energii elektrycznej do lokalu położonego w miejscowości W., przy ul. (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Stronami umowy był J. M. W. oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K..

Dowód: - umowa kompleksowa nr (...) z dnia 2.11.2011 r. k. 16

J. M. W. oraz C. (...) udzielili pozwanym K. P. oraz D. Ł. pełnomocnictwa w którego zakres wchodziło m.in., uprawnienie do sprawowania w ich imieniu i na ich rzecz zwykłego zarządu nieruchomością położoną w miejscowości W. ul. (...), w tym do reprezentowania ich przed wszelkimi instytucjami, sądami, organami administracji publicznej, bankami, dostawcami niezbędnych mediów, a także do zawierania umów z dostawcami mediów. Pozwany K. P. udzielił dalszego pełnomocnictwa J. V. oraz P. C. działających w imieniu i na rzecz (...)e (...) sp. o.o. Następnie J. V. udzieliła dalszego pełnomocnictwa P. J. (2).

Dowód: - odpis pełnomocnictwa dla D. Ł. i K. P. k. 20-24.

- pełnomocnictwo z dnia 7 maja 2010 r. k. 27.

- pełnomocnictwo z dnia 1 lutego 2011 r. k. 28.

Pozwany K. P. nie mieszkał w lokalu położonym we W., przy ul. (...) na który kierowana była korespondencja z Sądu, bowiem od 2012 r. zamieszkuje we W. przy ul. (...).

Dowód: - przesłuchanie pozwanego K. P., protokół elektroniczny k. 105 – 106.

- dowód osobisty k. 90-91.

Sąd zważył co następuje

Roszczenie strony powodowej nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na brak legitymacji procesowej pozwanego K. P..

Powód domagał się w niniejszej sprawie zapłaty kwoty 776,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od pozwanych D. Ł. i K. P.. Wobec skutecznie wniesionego sprzeciwu, oraz cofnięcia powództwa przez stronę powodową co do jednego z pozwanych - D. Ł., tut. Sąd umorzył w stosunku co do niego postępowanie. Na podstawie przesłuchania pozwanego K. P., któremu Sąd dał wiarę, jako że jego wersja znajdowała potwierdzenie w treści przedłożonego do

wglądu dowodu osobistego pozwanego, ustalono, iż nakaz zapłaty z dnia 4 września 2014 r. nie został skutecznie doręczony pozwanemu K. P.. Tenże pozwany nie mieszkał pod adresem wskazanym w pozwie, na który kierowana było korespondencja sądowa. Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2016 r. Sąd uznał złożony przez pozwanego sprzeciw w dniu 6 listopada 2015 r. za wniesiony w terminie, odrzucił jako bezprzedmiotowy wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu i stwierdził utratę mocy obowiązującej nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 września 2014 r.

Pozwany K. P. podniósł zarzut braku legitymacji biernej, natomiast strona powodowa podniosła, iż w skutek zaspokojenia należności przez pozwanego w drodze egzekucji komorniczej, zobowiązanie wygasło.

Poza sporem pozostawały okoliczności związane z zakresem pełnomocnictwa udzielonego pozwanemu przez J. M. W. i C. (...).

Na wstępie zważyć należy, iż legitymacja procesowa oznacza materialnoprawne uprawnienie strony procesowej do dochodzenia sądowej ochrony określonego roszczenia przeciwko konkretnemu pozwanemu. Legitymacja procesowa wynika ze stosunku prawnego łączącego strony procesowe. Cechuje ją uprawnienie powoda do zgłoszenia określonego żądania (legitymacja czynna) oraz obowiązek pozwanego do spełnienia tego żądania (legitymacja bierna). Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji w momencie orzekania co do istoty sprawy.

W ocenie Sądu, w ustalonym stanie faktycznym, uznać należało, iż pozwany K. P. nie był legitymowany biernie. Jak wynika bowiem z treści umowy o świadczenie usług energetycznych, stroną stosunku zobowiązaniowego, z którego powód wywodzi swoje roszczenie jest J. M. W., nie zaś pozwany K. P..

Udzielenie pełnomocnictwa upoważnia pełnomocnika do działania w imieniu mocodawcy. Pełnomocnik, dokonując czynności prawnej w imieniu mocodawcy, musi działać w zakresie udzielonego mu pełnomocnictwa. Pozwany zgodnie z treścią pełnomocnictwa udzielonego mu przez J. M. W. i C. (...) był umocowany do sprawowania w ich imieniu i na ich rzecz, zwykłego zarządu nad nieruchomością położoną w miejscowości W., przy ul. (...), w tym do zawierania umów z dostawcami mediów. Wobec tego, czynność dokonana przez pełnomocnika w granicach jego umocowania wywołuje skutki prawne bezpośrednio dla mocodawcy (art. 95 § 2 k.c.). Z kolei, uprawnienie pozwanego do reprezentacji mocodawcy przed Sądem nie oznacza, że staje się on stroną stosunku materialno-prawnego, a jedynie uprawnia do występowania w funkcji pełnomocnika procesowego reprezentującego stronę stosunku obligacyjnego, np. w przypadku pozwania odbiorcy energii. Odpowiedzialność prawną i finansową związaną z realizacją umowy o dostawę energii ponosić może mocodawca a nie pełnomocnik. Należy również wskazać, że możliwość powstania odpowiedzialności po stronie pełnomocnika ma miejsce w sytuacji, gdy pełnomocnik przekracza zakres umocowania jaki wynika z treści łączącego go z mocodawcą stosunku pełnomocnictwa, bądź działa bez umocowania, co jednak nie wchodziło do podstawy faktycznej żądania ani nie zostało wykazane przez stronę powodową. Ponadto, z załączonej do pozwu umowy o świadczenie dostarczania energii elektrycznej jasno wynika, że stroną spornego stosunku nie jest pozwany. Strona powodowa nie przedstawiła jakichkolwiek okoliczności, które pozwoliły przypisać pozwanemu odpowiedzialność za niewykonanie przedmiotowej umowy.

W konsekwencji, uznając, iż pozwany K. P. nie jest legitymowany biernie, Sąd oddalił powództwo co do tego pozwanego jako bezzasadne.

Podkreślenia nadto wymaga, iż podnoszona przez stronę powodową okoliczność przymusowego spełnienia przez pozwanego K. P. świadczenia dochodzonego pozwem, w oparciu o nakaz zapłaty, nie zamykała Sądowi drogi do merytorycznego rozpoznania sprawy, wobec faktu, iż po egzekucji pozwany wniósł skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty.

Nawet jednak przy teoretycznym założeniu istnienia po stronie pozwanego materialnej legitymacji biernej, brak cofnięcia pozwu po przymusowym zaspokojeniu żądań skutkować musiałby oddaleniem powództwa. Ostatnie pismo procesowe strony powodowej z dnia 16 grudnia 2015 r. (k. 99-100), sporządzone przez profesjonalnego pełnomocnika, nie zawiera oświadczenia o cofnięciu pozwu, a jedynie tezę o zbędności rozstrzygnięcia w przedmiocie zgłoszonych przez pozwanego zarzutów, popartą przytoczeniem okoliczności całkowitej realizacji nakazu. Podkreślić przy tym

należy, iż, wbrew stanowisku strony powodowej, sama przymusowa realizacja nakazu zapłaty nie skutkuje z urzędu umorzeniem postępowania zainicjowanego skutecznym wniesieniem sprzeciwu od nakazu. Pozwany zasadnie zaprzeczył w sprzeciwie zasadności żądania, stąd – przy braku cofnięcia pozwu – Sąd musiał rozpoznać sprawę co do meritum.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.